

Shoftim Bet

[Deuteronomy]

(20)1:When you go forth to battle against your enemies, and see horses, and chariots, a people more than you, you shall not be afraid of them; for the LORD your God is with you, who brought you up out of the land of Egypt.

2:It shall be, when you draw near to the battle, that the priest shall approach and speak to the people,

3:and shall tell them, Hear, Yisrael, you draw near this day to battle against your enemies: don't let your heart be faint; don't be afraid, nor tremble, neither be you scared of them;

4:for the LORD your God is He who goes with you, to fight for you against your enemies, to save you.

5:The officers shall speak to the people, saying, What man is there who has built a new house, and has not dedicated it? let him go and return to his house, lest he die in the battle, and another man dedicate it.

6:What man is there who has planted a vineyard, and has not redeemed it? let him go and return to his house, lest he die in the battle, and another man redeem it.

7:What man is there who has betrothed a wife, and has not taken her? let him go and return to his house, lest he die in the battle, and another man take her.

8:The officers shall speak further to the people, and they shall say, What man is there who is fearful and faint-hearted? let him go and return to his house, so that he not cause his brothers' heart to melt as his heart.

9:It shall be, when the officers have done speaking to the people, that they shall appoint captains of hosts at the head of the people.

10:When you draw near to a city to fight against it, then proclaim peace to it.

11:It shall be, if it make you an answer of peace, and open to you, then it shall be, that all the people who are found therein shall become tributary to you, and shall serve you.

(20)1:כִּי־

תֵּצֵא לַמִּלְחָמָה עַל־אֵיבֶיךָ וּרְאִיתָ סוּס וְרֶכֶב עִם רַב מִמֶּךָ לֹא תִירָא מֵהֶם כִּי־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עִמָּךְ הַמַּעֲלֶיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם׃² וְהָיָה כִּכְרַבְכֶם אֶל־הַמִּלְחָמָה וְנִגַּשׁ הַכֹּהֵן וְדִבֶּר אֶל־הָעָם׃³ וְאָמַר אֲלֵהֶם שְׁמַע יִשְׂרָאֵל אַתֶּם קָרְבִים הַיּוֹם לַמִּלְחָמָה עַל־אֵיבֵיכֶם אֶל־יָרֵךְ לְבַבְכֶם אֶל־תִּירְאוּ וְאֶל־תַּחֲפוּזוּ וְאֶל־תַּעֲרֻצוּ מִפְּנֵיהֶם׃⁴ כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הֵהָלֵךְ עִמָּכֶם לְהִלָּחֵם לָכֶם עִם־אֵיבֵיכֶם לְהוֹשִׁיעַ אֶתְכֶם׃⁵ וְדִבְרוּ הַשֹּׁטְרִים אֶל־הָעָם לֵאמֹר מִי־הָאִישׁ אֲשֶׁר בָּנָה בַּיִת־חָדָשׁ וְלֹא חֲנָכוֹ יָלָךְ וַיָּשֶׁב לְבֵיתוֹ פְּנֵי־יָמוֹת בַּמִּלְחָמָה וְאִישׁ אַחֵר יַחְנִכֶנּוּ׃⁶ וּמִי־הָאִישׁ אֲשֶׁר־נָטַע כֶּרֶם וְלֹא חָלְלוֹ

יָלָךְ וַיָּשֶׁב לְבֵיתוֹ פְּנֵי־יָמוֹת בַּמִּלְחָמָה וְאִישׁ אַחֵר יַחְלִלֶנּוּ׃⁷ וּמִי־הָאִישׁ אֲשֶׁר־אַרְשׂ אִשָּׁה וְלֹא לָקַחָהּ יָלָךְ וַיָּשֶׁב לְבֵיתוֹ פְּנֵי־יָמוֹת בַּמִּלְחָמָה וְאִישׁ אַחֵר יִקַּחָהּ׃⁸ וַיִּסְפוּ הַשֹּׁטְרִים לְדַבֵּר אֶל־הָעָם וְאָמְרוּ מִי־הָאִישׁ הִירָא וְרָךְ הַלֵּב יָלָךְ וַיָּשֶׁב לְבֵיתוֹ וְלֹא יִמַּס אֶת־לֵבב אַחֵיו כִּלְבָבוּ׃⁹ וְהָיָה כִּכְלֹת הַשֹּׁטְרִים לְדַבֵּר אֶל־הָעָם וּפְקֻדוֹ שָׂרֵי צְבָאוֹת בְּרֹאשׁ הָעָם׃¹⁰ כִּי־תִקְרַב אֶל־עִיר לְהִלָּחֵם עָלֶיהָ וְקִרְאתָ אֲלֶיהָ לְשָׁלוֹם׃¹¹ וְהָיָה אִם־שָׁלוֹם תַּעֲנֶנּוּ וּפְתַחָהּ לָךְ וְהָיָה כָּל־הָעָם הַנִּמְצָא־בָּהּ יִהְיוּ לָךְ

12:if it will make no peace with you, but will make war against you, then you shall besiege it:

13:and when the LORD your God delivers it into your hand, you shall strike every male of it with the edge of the sword:

14:but the women, and the little ones, and the cattle, and all that is in the city, even all its spoil, shall you take for booty to yourself; and you shall eat the spoil of your enemies, which the LORD your God has given you.

15:Thus shall you do to all the cities which are very far off from you, which are not of the cities of these nations.

16:But of the cities of these peoples, that the LORD your God gives you for an inheritance, you shall save alive not a soul;

17:but you shall utterly destroy them: the Chittite, and the Emorite, the Canaanite, and the Perizzite, the Chivite, and the Yevusite; as the LORD your God has commanded you;

18:that they not teach you to do after all their abominations, which they have done to their gods, so that you sin against the LORD your God.

19:When you shall besiege a city a long time, in making war against it to take it, you shall not destroy its trees by wielding an ax against them; for you may eat of them, and you shall not cut them down; for is the tree of the field man, that it should be besieged of you?

20:Only the trees of which you know that they are not trees for food, you shall destroy and cut them down; and you shall build bulwarks against the city that makes war with you, until it falls.

לָמַס וְעִבְדוּךָ: וְאֵשֶׁר 12: וְאִם-לֹא תִשְׁלִים עִמָּךְ וְעָשִׂתָה עִמָּךְ

מִלְחָמָה וְצַרְתָּ עֲלֶיהָ: 13: וַיִּנְתְּנָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְיָדְךָ

וְהַכִּיתָ אֶת-כָּל-זְכוּרָהּ לְפִי-חֶרֶב: 14: רַק הַנְּשִׁים וְהַטָּף

וְהַבְּהֵמָה וְכֹל אֲשֶׁר יִהְיֶה בְעִיר כָּל-שְׁלָלָהּ תִּבְזוּ לָךְ

וְאָכַלְתָּ אֶת-שְׁלָל אֲיִבֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

לָךְ: וְעַד 15: כֵּן תַעֲשֶׂה לְכָל-הָעָרִים הַרְחֹקוֹת מִמָּךְ מֵאֵד

אֲשֶׁר לֹא-מֵעָרֵי הַגּוֹיִם-הָאֵלֶּה הֵנָּה: 16: רַק מֵעָרֵי הָעַמִּים

הָאֵלֶּה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ גִּחְלָה לֹא תַחֲיֶה

כָּל-נִשְׁמָה: 17: כִּי-הֵחָרַם תַּחְרִימֵם הַחַמִּי וְהָאֲמֹרִי

הַכְּנַעֲנִי וְהַפְּרִזִּי הַחִוִּי וְהַיְבוּסִי כַּאֲשֶׁר צִוָּךְ יְהוָה

אֱלֹהֶיךָ: וְעַד 18: לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא-יִלְמְדוּ אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת

כָּכֵל

תּוֹעֲבֹתָם אֲשֶׁר עָשׂוּ לְאֱלֹהֵיהֶם וַחֲטֹאתָם לַיהוָה

אֱלֹהֵיכֶם: 19: כִּי-תִצּוֹר אֶל-עִיר

יָמִים רַבִּים לְהִלָּחֵם עֲלֶיהָ לְתַפְשָׁהּ לֹא-תִשְׁחִית

אֶת-עֵצָהּ לְנֹדַח עָלֶיהָ גִּרְזֹן כִּי מִמֶּנּוּ תֹאכַל וְאֹתוֹ לֹא

תִּכְרֹת כִּי הָאָדָם עֵץ הַשָּׂדֶה לְבֹא מִפְּנֶיךָ בַּמְצֹר:

20: רַק עֵץ אֲשֶׁר-תִּדְעַ כִּי-לֹא-עֵץ מֵאֲכָל הוּא אֹתוֹ

תִּשְׁחִית וְכַרְתָּ וּבְנִיתָ מְצֹר עַל-הָעִיר אֲשֶׁר-הוּא

עֹשֶׂה עִמָּךְ מִלְחָמָה עַד רִדְתָּה:

Shoftim Bet

[Deuteronomy]

(20)1:When you go forth to battle against your enemies, and see horses, and chariots, a people more than you, you shall not be afraid of them; for the LORD your God is with you, who brought you up out of the land of Egypt.

2:It shall be, when you draw near to the battle, that the priest shall approach and speak to the people,

3:and shall tell them, Hear, Yisrael, you draw near this day to battle against your enemies: don't let your heart be faint; don't be afraid, nor tremble, neither be you scared of them;

4:for the LORD your God is He who goes with you, to fight for you against your enemies, to save you.

5:The officers shall speak to the people, saying, What man is there who has built a new house, and has not dedicated it? let him go and return to his house, lest he die in the battle, and another man dedicate it.

6:What man is there who has planted a vineyard, and has not redeemed it? let him go and return to his house, lest he die in the battle, and another man redeem it.

7:What man is there who has betrothed a wife, and has not taken her? let him go and return to his house, lest he die in the battle, and another man take her.

8:The officers shall speak further to the people, and they shall say, What man is there who is fearful and faint-hearted? let him go and return to his house, so that he not cause his brothers' heart to melt as his heart.

9:It shall be, when the officers have done speaking to the people, that they shall appoint captains of hosts at the head of the people.

10:When you draw near to a city to fight against it, then proclaim peace to it.

11:It shall be, if it make you an answer of peace, and open to you, then it shall be, that all the people who are found therein shall become tributary to you, and shall serve you.

כ"ו:1(20)

תֵּצֵא לַמִּלְחָמָה עַל־אֵיבֶיךָ וּרְאִיתָ סוּס וְרֶכֶב עִם רַב מִמֶּךָ לֹא תִירָא מֵהֶם כִּי־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עִמָּךְ הַמַּעֲלֶיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: 2 וְהָיָה בְּקָרְבְּכֶם אֶל־הַמִּלְחָמָה וְנִגַּשׁ הַכֹּהֵן וְדִבֶּר אֶל־הָעָם: 3 וְאָמַר אֲלֵהֶם שְׁמַע יִשְׂרָאֵל אַתֶּם קָרְבִים הַיּוֹם לַמִּלְחָמָה עַל־אֵיבֵיכֶם אֶל־יָרֵךְ לְבַבְכֶם אֶל־תִּירָאוּ וְאֶל־תַּחֲפוּזוּ וְאֶל־תַּעֲרִצוּ מִפְּנֵיהֶם: 4 כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הֵהָלֵךְ עִמָּכֶם לְהִלָּחֵם לָכֶם עִם־אֵיבֵיכֶם לְהוֹשִׁיעַ אֶתְכֶם: 5 וְדִבְרוּ הַשֹּׁטְרִים אֶל־הָעָם לֵאמֹר מִי־הָאִישׁ אֲשֶׁר בָּנָה בַּיִת־חָדָשׁ וְלֹא חָנְכוֹ יֵלֶךְ וַיֵּשֶׁב לְבֵיתוֹ פְּנֵי־יָמוֹת בַּמִּלְחָמָה וְאִישׁ אֲחֵר יַחְנֹכֶנּוּ: 6 וּמִי־הָאִישׁ אֲשֶׁר־נָטַע כָּרֶם וְלֹא חָלְלוֹ יֵלֶךְ וַיֵּשֶׁב לְבֵיתוֹ פְּנֵי־יָמוֹת בַּמִּלְחָמָה וְאִישׁ אֲחֵר יַחְלִלְנָהּ: 7 וּמִי־הָאִישׁ אֲשֶׁר־אַרְשׂ אִשָּׁה וְלֹא לָקַחָהּ יֵלֶךְ וַיֵּשֶׁב לְבֵיתוֹ פְּנֵי־יָמוֹת בַּמִּלְחָמָה וְאִישׁ אֲחֵר יִקַּחנָהּ: 8 וַיִּסְפוּ הַשֹּׁטְרִים לְדַבֵּר אֶל־הָעָם וְאָמְרוּ מִי־הָאִישׁ הַיָּרֵא וְרָךְ הַלֵּב יֵלֶךְ וַיֵּשֶׁב לְבֵיתוֹ וְלֹא יִמַּס אֶת־לֵבב אֲחִיו כָּל־בָּבוּ: 9 וְהָיָה כְּכֹלֵת הַשֹּׁטְרִים לְדַבֵּר אֶל־הָעָם וּפְקִדוֹ שָׂרֵי צְבָאוֹת בְּרֹאשׁ הָעָם: 10 כִּי־תִקְרַב אֶל־עִיר לְהִלָּחֵם עָלֶיהָ וְקִרְאתָ אֵלֶיהָ לְשָׁלוֹם: 11 וְהָיָה אִם־שָׁלוֹם תַּעֲנֶנּוּ וּפְתַחְתָּ לָךְ וְהָיָה כָּל־הָעָם הַנִּמְצָא־בָּהּ יִהְיוּ לָךְ

12:if it will make no peace with you, but will make war against you, then you shall besiege it:

13:and when the LORD your God delivers it into your hand, you shall strike every male of it with the edge of the sword:

14:but the women, and the little ones, and the cattle, and all that is in the city, even all its spoil, shall you take for booty to yourself; and you shall eat the spoil of your enemies, which the LORD your God has given you.

15:Thus shall you do to all the cities which are very far off from you, which are not of the cities of these nations.

16:But of the cities of these peoples, that the LORD your God gives you for an inheritance, you shall save alive not a soul;

17:but you shall utterly destroy them: the Chittite, and the Emorite, the Canaanite, and the Perizzite, the Chivite, and the Yevusite; as the LORD your God has commanded you;

18:that they not teach you to do after all their abominations, which they have done to their gods, so that you sin against the LORD your God.

19:When you shall besiege a city a long time, in making war against it to take it, you shall not destroy its trees by wielding an ax against them; for you may eat of them, and you shall not cut them down; for is the tree of the field man, that it should be besieged of you?

20:Only the trees of which you know that they are not trees for food, you shall destroy and cut them down; and you shall build bulwarks against the city that makes war with you, until it falls.

לָמַס וְעִבְדוּךָ: ¹²וְאִם-לֹא תִשְׁלַם עִמָּךְ וְעָשְׂתָה עִמָּךְ
מִלְחָמָה וְצָרְתָּ עֲלֶיךָ: ¹³וַיִּנְתְּנָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְיָדְךָ
וְהַכִּיתָ אֶת-כָּל-זְכוּרָה לְפִי-חֶרֶב: ¹⁴רַק הַנְּשִׁים וְהַטָּף
וְהַבְּהֵמָה וְכֹל אֲשֶׁר יִהְיֶה בְעִיר כָּל-שְׁלָלָהּ תִּבְזוּ לָךְ
וְאָכַלְתָּ אֶת-שְׁלָל אֲנִיבֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לָךְ: ¹⁵כֵּן תַעֲשֶׂה לְכָל-הָעָרִים הַרְחֹקוֹת מִמְּךָ מְאֹד
אֲשֶׁר לֹא-מַעְרֵי הַגּוֹיִם-הָאֵלֶּה הֵנָּה: ¹⁶רַק מֵעָרֵי הָעַמִּים
הָאֵלֶּה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ נַחֲלָה לֹא תַחֲיֶיהָ
כָּל-נִשְׁמָה: ¹⁷כִּי-הִחָרַם תַּחֲרִימֶם הַחַמֵּי וְהָאֲמֹרִי
הַכְּנַעֲנִי וְהַפְּרִזִי הַחִוִּי וְהַיְבוּסִי כַּאֲשֶׁר צִוָּךְ יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ: ¹⁸לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא-יִלְמְדוּ אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת
כְּכָל
תּוֹעֲבוֹתֵם אֲשֶׁר עָשׂוּ לְאֱלֹהֵיהֶם וַחֲטֹאתֵם לַיהוָה
אֱלֹהֵיכֶם: ¹⁹כִּי-תִצּוֹר אֶל-עִיר
יָמִים רַבִּים לְהִלָּחֵם עֲלֶיךָ לְתַפְשָׂהּ לֹא-תִשְׁחִית
אֶת-עֵצָהּ לְנֹדַח עָלֶיךָ גִּרְזֹן כִּי מִמֶּנּוּ תֹאכַל וְאַתּוֹ לֹא
תִכְרֹת כִּי הָאָדָם עֵץ הַשָּׂדֶה לְבָא מִפְּנֶיךָ בַּמְצֹר:
²⁰רַק עֵץ אֲשֶׁר-תָּדַע כִּי-לֹא-עֵץ מֵאֲכָל הוּא אֹתוֹ
תִשְׁחִית וְכָרְתָּ וּבְנִיתָ מְצֹר עַל-הָעִיר אֲשֶׁר-הוּא
עֹשֶׂה עִמָּךְ מִלְחָמָה עַד רִדְתָּה:

כִּי־⁽²⁰⁾

תִּצַּא לַמִּלְחָמָה עַל־אֵיבֶיךָ וְרֹאִיתָ סּוּס וְרֶכֶב עִם רַב
 מִמֶּךָ לֹא תִירָא מֵהֶם כִּי־יְהוּהוּ אֱלֹהֶיךָ עִמָּךְ הַמַּעֲלֶיךָ
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם׃¹ וְהָיָה כִּקְרַבְכֶם אֶל־הַמִּלְחָמָה וְנִגַּשׁ
 הַכֹּהֵן וְדִבֵּר אֶל־הָעָם׃² וְאָמַר וְאָמַר אֱלֹהִים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל
 אַתֶּם קְרַבִּים הַיּוֹם לַמִּלְחָמָה עַל־אֵיבֵיכֶם אֶל־יָרֵךְ
 לְבַבְכֶם אֶל־תִּירְאוּ וְאֶל־תַּחֲפוּזוּ וְאֶל־תַּעֲרָצוּ מִפְּנֵיהֶם׃
 כִּי יְהוּהוּ אֱלֹהֵיכֶם הַהֵלֶךְ עִמָּכֶם לְהִלָּחֵם לָכֶם עִם־
 אֵיבֵיכֶם לְהוֹשִׁיעַ אֶתְכֶם׃³ וְדִבְרוּ הַשִּׁטְרִים אֶל־
 הָעָם לֵאמֹר מִי־הָאִישׁ אֲשֶׁר בָּנָה בַּיִת־חֹדֶשׁ וְלֹא
 חָנְכוֹ יֵלֶךְ וַיֵּשֶׁב לְבֵיתוֹ פְּנֵי־יְמוֹתָיו בַּמִּלְחָמָה וְאִישׁ
 אַחֵר יַחֲנֹכְנוּ׃⁴ וּמִי־הָאִישׁ אֲשֶׁר־נָטַע כָּרִם וְלֹא חָלְלוֹ
 יֵלֶךְ וַיֵּשֶׁב לְבֵיתוֹ פְּנֵי־יְמוֹתָיו בַּמִּלְחָמָה וְאִישׁ אַחֵר
 יַחֲלֹלְנוּ׃⁵ וּמִי־הָאִישׁ אֲשֶׁר־אַרְשׂ אִשָּׁה וְלֹא לָקַחָהּ
 יֵלֶךְ וַיֵּשֶׁב לְבֵיתוֹ פְּנֵי־יְמוֹתָיו בַּמִּלְחָמָה וְאִישׁ אַחֵר

יִקְחֶנָּה׃⁸ וַיִּסְפוּ הַשְּׂטָרִים לְדַבֵּר אֶל־הָעָם וַאֲמָרוּ מִי־
הָאִישׁ הַיָּרֵא וְרַךְ הַלֵּב יֵלֶךְ וַיֵּשֶׁב לְבֵיתוֹ וְלֹא־
יִמָּס אֶת־לֵב אָחִיו כְּלָבְבוֹ׃⁹ וְהָיָה כִּכְלֵת הַשְּׂטָרִים
לְדַבֵּר אֶל־הָעָם וּפְקֻדוֹ שָׂרֵי צְבָאוֹת בְּרֹאשׁ
הָעָם׃¹⁰ כִּי־תִקְרַב אֶל־עִיר לְהִלָּחֵם
עָלֶיהָ וְקִרְאתָ אֵלֶיהָ לְשָׁלוֹם׃¹¹ וְהָיָה אִם־שָׁלוֹם תַּעֲנֶנָּה
וּפְתַחְתָּ לָּהּ וְהָיָה כָּל־הָעָם הַנִּמְצָא־בָּהּ יִהְיוּ לָךְ
לְמָס וְעַבְדוֹךָ׃¹² וְאִם־לֹא תִשְׁלִים עִמָּךְ וְעָשִׂיתָ עִמָּךְ
מִלְחָמָה וְצָרְתָּ עָלֶיהָ׃¹³ וּנְתַנָּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְיָדְךָ
וְהַפִּיתָ אֶת־כָּל־זְכוּרָהּ לְפִי־חָרֶב׃¹⁴ רַק הַנְּשִׂיִם וְהַטֹּף
וְהַבְּהֵמָה וְכֹל אֲשֶׁר יִהְיֶה בְּעִיר כָּל־שְׁלָלָהּ תָּבֹז לָךְ

וְאָכַלְתָּ אֶת־שְׁלָל אֵיבֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לָּךְ׃¹⁵ כֵּן תַּעֲשֶׂה לְכָל־הָעָרִים הַרְחֹקוֹת מִמָּךְ מְאֹד
אֲשֶׁר לֹא־מִעָרֵי הַגּוֹיִם־הָאֵלֶּה הֵנָּה׃¹⁶ רַק מִעָרֵי הָעַמִּים
הָאֵלֶּה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָּךְ נִחְלָה לֹא תַחֲטִיֵּה
כָּל־נְשָׂמָה׃¹⁷ כִּי־הִחָרֶם תַּחֲרִימֶם הַחֲתִי וְהָאֲמָרִי

הַכֹּנְעַנִי וְהַפְּרָזִי הַחֹנִי וְהַיְבוּסִי כַאֲשֶׁר צִוְּךָ יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ: מִצְוָה ¹⁸ לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא יִלְמְדוּ אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת כְּכֹל
תּוֹעֲבֹתֵם אֲשֶׁר עָשׂוּ לְאֱלֹהֵיהֶם וַחֲטָאתֵם לִיהוָה
אֱלֹהֵיכֶם: ¹⁹ כִּי־תִצּוֹר אֶל־עִיר
יָמִים רַבִּים לְהִלָּחֵם עָלֶיהָ לְתַפְשָׁהּ לֹא־תִשְׁחִית
אֶת־עֵצָהּ לְנֹדַח עָלָיו גְּרוֹזָן כִּי מִמֶּנּוּ תֹאכַל וְאֵתוֹ לֹא
תִכְרֹת כִּי הָאָדָם עֵץ הַשָּׂדֶה לְבֹא מִפָּנֶיךָ בַּמִּצּוֹר:
²⁰ רַק עֵץ אֲשֶׁר־תִּדְעַ כִּי־לֹא־עֵץ מֵאֲכָלִי הוּא אֵתוֹ
תִשְׁחִית וְכָרַת וּבְנִית מִצּוֹר עַל־הָעִיר אֲשֶׁר־הוּא
עֲשֵׂה עִמָּךְ מִלְחָמָה עַד רִדְתָּה:

כִּי

תֵּצֵא לְמַלְחָמָה עָלַי אֵיבֶךָ וּרְאִיתָ סוֹס וּרְכָב עִם רֶב
מִמֶּךָ לֹא תִירָא מֵהֶם כִּי יְהוּה אֱלֹהֶיךָ עִמָּךְ הַמַּעֲכֹךְ
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וְהָיָה כִּקְרַבְכֶם אֵל הַמַּלְחָמָה וְנָגַשׁ
הַכְּהֵן וְדַבֵּר אֶל הָעָם וְאָמַר אֱלֹהִים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל
אַתֶּם קְרַבִּים הַיּוֹם לְמַלְחָמָה עָלַי אֵיבֵיכֶם אֵל יָרַךְ
לְבַבְכֶם אֵל תִּירְאוּ וְאֵל תִּזְחַּפוּ וְאֵל תַּעֲרִצוּ מִפְּנֵיהֶם
כִּי יְהוּה אֱלֹהֵיכֶם הֵהָכֵךְ עִמָּכֶם לְהַלְחֹם לָכֶם עִם
אֵיבֵיכֶם לְהוֹשִׁיעַ אֶתְכֶם וְדַבְּרוּ הַשְּׂטָרִים אֵל
הָעָם לֵאמֹר מִי הָאִישׁ אֲשֶׁר בָּנָה בַּיִת זָדוּשׁ וְלֹא
זָחַקוּ יָכֶךָ וַיֵּשֶׁב לְבֵיתוֹ פֶּן יָמוּת בַּמַּלְחָמָה וְאִישׁ
אֲחֵזר יִזְחַקְנוּ וּמִי הָאִישׁ אֲשֶׁר גָּטַע כֶּרֶם וְלֹא זָחַלְנוּ
יָכֶךָ וַיֵּשֶׁב לְבֵיתוֹ פֶּן יָמוּת בַּמַּלְחָמָה וְאִישׁ אֲחֵזר
יִזְחַלְנוּ וּמִי הָאִישׁ אֲשֶׁר אֶרֶשׁ אֵשָׁה וְלֹא לָקַחְהָ
יָכֶךָ וַיֵּשֶׁב לְבֵיתוֹ פֶּן יָמוּת בַּמַּלְחָמָה וְאִישׁ אֲחֵזר

יִקְחֶזְנָה וַיִּסְפוּ הַשְּׂטָרִים לְדַבֵּר אֶל הָעָם וַאֲמָרוּ מִי
הָאִישׁ הַיָּרֵא וּרְךְ הַלֵּבָב יִכֶּךְ וַיֵּשֶׁב לְבֵיתוֹ וְלֹא
יִמַּס אֶת לֵבָב אֲחִיו כְּלָבְבוֹ וְהָיָה כִּכְלַת הַשְּׂטָרִים
לְדַבֵּר אֶל הָעָם וּפְקָדוֹ עָרִי צְבָאוֹת בְּרֹאשׁ
הָעָם כִּי תִקְרַב אֶל עֵיר לְהִלְחֹם

עָלֶיךָ וּקְרֵאת אֵלַיָּה לְשָׁלוֹם וְהָיָה אִם שָׁלוֹם תַּעֲנֶךָ
וּפְתוּחָה כֶּךָ וְהָיָה כֹּל הָעָם הַגִּמְצָא בָּהּ יִהְיוּ כֶּךָ
לִמַּס וְעַבְדוּךָ וְאִם לֹא תִשְׁכַּלִּים עִמָּךְ וַעֲשׂוֹתָה עִמָּךְ
מִלְחָמָה וַצָּרְתָּ עָלַיָּה וְגִתְנָהּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּיָדְךָ
וְהִכִּיתָ אֶת כֹּל זְכוּרָהּ לְפִי זָרֵב רֶק הַגְּעִשִׁים וְהַטָּף
וְהַבְּהֵמָה וְכֹל אֲשֶׁר יִהְיֶה בְּעֵיר כֹּל שְׂלָלָהּ תִּבְזֶה כֶּךָ

וְאִכְלַת אֶת שְׂלָל אֵיבֶיךָ אֲשֶׁר גִּתְנָן יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
כֶּךָ כִּן תַּעֲשֶׂה לְכֹל הָעָרִים הַרְחֹקוֹת מִמָּךְ מֵאֲדָ
אֲשֶׁר לֹא מִעָרֵי הַגּוֹיִם הָאֹכֵלֶה הִנֵּה רֶק מִעָרֵי הָעַמִּים
הָאֹכֵלֶה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ גִּתְנָן כֶּךָ גִּזְזָלָהּ לֹא תִזְחֶה
כֹּל גְּשֵׁמָה כִּי הִזְרַם תִּזְרִימֶם הַזֹּחֲתִי וְהֵאֲמָרִי

הכִּנְעֵנִי וְהַפְרֵנִי הַחַיִּי וְהַיְבוֹסִי כֹּאֲשֶׁר צִוְּךָ יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ לִמְעַן אֲשֶׁר לֹא יִלְמְדוּ אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת כִּכְלֹ
תוֹעֲבוֹתֵיכֶם אֲשֶׁר עָשׂוּ לְאֱלֹהֵיהֶם וּזְטָאתֶם לִיהוָה
אֱלֹהֵיכֶם כִּי תִצְוֹר אֶל עֵיר
יָמִים רַבִּים לְהִלְזֹם עָלֶיהָ לְתַפְשָׁהּ לֹא תִשְׁזַחֲזַח
אֶת עֵצָה לְגַדּוֹחַ עָלָיו גְּרוֹחֶן כִּי מִמֶּנּוּ תֹאכַל וְאֵתוּ לֹא
תִכְרַת כִּי הָאָדָם עֵץ הַשָּׂדֶה לֵבָא מִפְּנֵיךָ בַּמִּצֹּר
רַק עֵץ אֲשֶׁר תִּדְעֶךָ כִּי לֹא עֵץ מֵאֲכָל הוּא אֵתוּ
תִשְׁזַחֲזַח וְכִרַת וּבִגִּית מִצֹּר עַל הָעֵיר אֲשֶׁר הוּא
עֹשֶׂה עִמָּךְ מִכְלֻזְמָה עַד רִדְתָּה